

Arrest

nr. 305 872 van 29 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 21 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 11 april 2023.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 17 mei 2023. Verzoeker werd daarbij bijgestaan door een tolk die het Tigrinya machtig is en zijn advocaat was aanwezig.

1.3. Op 14 november 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren [...]1988 (Ethiopische kalender (EK)> Gregoriaanse kalender (GK): [...]1995) in Aksum en bezit de Ethiopische nationaliteit. U behoort tot de Tigrayan etniciteit;

U groeide op in Aksum en ging er naar school. Na uw middelbare school, in 2008, studeerde u verder in Adigrat. U leerde er uw huidige vrouw kennen en begon een zaak in het opkopen en verkopen van kledij. Door de COVID uitbraak sloten de scholen. U ging terug naar Aksum, maar door de oorlog en omdat men u aanraadde uw studies verder te zetten, besloot u om in Tir 2013 (EK>GK: november 2020) naar Mekelle te gaan. U bleef er een maand en verliet het op 20 Yekatit 2013 (EK>GK: 27.02.2021) om verder te reizen naar Addis Abeba. U huurde eerst een woning maar diende te vertrekken van de huiseigenaar nadat uw etniciteit bekend werd. U verhuisde daarom naar uw tante. Uw vrouw verhuisde in Ginbot (mei 2021) terug naar Wukro. U werd een maand later op 25 Sene 2013 (02.07.2021) gearresteerd bij uw tantes huis omwille van uw etniciteit. U werd naar de Gerji gevangenis gebracht en zat er drie maanden in detentie. In Meskerem werd u opnieuw vrijgelaten nadat uw tante een bewaker had vrijgekocht. U ging daarna bij uw nicht wonen en bleef daar tot uw vertrek in Yekatit 2014 (EK>GK: februari 2022). U contacteerde een smokkelaar in Tikimit 2014 (EK>GK: oktober 2022) om uw Turks visum te regelen en verkreeg dit op het einde van Tir (EK>GK: januari 2023).

U ging met het vliegtuig naar Turkije en na drie maanden vertrok u omwille van het verschil in religieuze belijdenis. U ging naar Griekenland. U kon er werken en huurde er een huis. U diende echter geen asielaanvraag in omdat u hoorde dat Griekenland geen financiële steun en onderdak gaf aan vluchtelingen. Na 10 maanden reisde u met een vals paspoort per vliegtuig naar België. U kwam toe op Belgisch grondgebied op 29 Megabit 2015 (EK >GK: 7.04.2023). U diende op 11.04.2023 (GK) een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde asielinstanties.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor; een foto van uw paspoort (zonder visum), een kopie van uw diploma management, een kopie van uw Tigray identiteitskaart, een kopie van de identiteitskaart van uw zus, uw vrouw en moeder, een kopie van het diploma van uw vrouw, een foto van uw huwelijksakte, en een foto van het paspoort van uw vrouw.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst, Ethiopië, te hebben verlaten omwille van de oorlog in Tigray (hierna NPO, p.21). U vreest bij een eventuele terugkeer gevangen genomen of gedood te worden door het TPLF omdat u zich niet aansloot bij het leger of gearresteerd te worden door de federale overheid omwille van uw etniciteit (NPO, p.21).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat u na het uitbreken van de oorlog in Tigray verhuisde naar de Ethiopische hoofdstad, Addis Abeba. U woonde daar een jaar bij uw tante en niet alvorens uit het land te vluchten (NPO, p.7-8). U geeft echter aan dat u niet terug zou kunnen gaan naar Ethiopië uit vrees gearresteerd te worden door de federale troepen omwille van uw etniciteit (NPO, p.21). Het loutere gegeven dat u tot de Tigray etnie behoort, volstaat echter niet om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïdendeerd of vervolgd. Uit de COI Focus “Ethiopië. De situatie van Tigrayans in Addis Abeba”, d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatie-van-tigreers-addis-abeba>) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigrayans in de rest van het land.

Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigrayans buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigrayans werd in de loop van 2022

vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigrayans in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigrayans als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigrayans in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayans in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u Tigray bent is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geviséerd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft. Hoewel u aangaf niets te hebben gedaan in die maanden dat u daar woonachtig was, was het wel uw doel om er uw eigen zaak op te starten in import en export zodra de situatie beter zou worden. Rekening houdend met de gewijzigde situatie in Addis, alsook uw profiel (een gezonde man, die gestudeerd heeft en een netwerk heeft in de hoofdstad), kan er daarom niet worden ingezien waarom u niet zou kunnen terugkeren naar de hoofdstad.

U geeft ook aan dat u gearresteerd bent in Addis Abeba op 25 Sene 2013 (EK>GK: 2.07.2021) en gedurende drie maanden vastzat in de gevangenis. U vermoedt dat dit was omwille van uw etniciteit aangezien dit toen vaak gebeurde. Uw tante kocht een bewaker om en u werd vrijgelaten. Hoewel het Commissariaat geenszins betwist dat de door u ondergane vervolgingsfeiten in uw land van herkomst hoogst onaangename ervaringen waren, dient er te worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen te situeren vallen in de specifieke context en specifieke tijdsspanne van het Tigray conflict waar algemene arrestaties gebeurden in het teken van deze oorlog in Tigray – of in aanloop naar deze oorlog. Zoals hierboven aangehaald wijst de algemene landeninformatie echter uit dat er in Addis Abeba geen sprake meer is van massale willekeurige arrestaties (op basis van de Tigray etniciteit). Uw aangehaalde arrestatie in uw land van herkomst wordt bijgevolg niet in twijfel getrokken, maar uw hieraan gelinkte vrees wordt niet langer actueel geacht. Uit objectieve informatie blijkt immers dat u zich kunt vestigen in Addis Abeba – de plaats waar u een jaar heeft verbleven na uw vlucht uit de Tigray regio omwille van de op dat moment gaande oorlog in deze regio. U verbleef tijdens deze periode van een jaar bij familieleden en huwde er met uw huidige echtgenote. Op basis van dezelfde objectieve informatie meent de commissaris-generaal dat u in staat bent, en dat het redelijk is, dat u zich zonder probleem naar de Ethiopische hoofdstad te begeven en er zich te vestigen in de huidige gekende omstandigheden – op het ogenblik van de beoordeling van de door u aangehaalde vrees ten aanzien van uw land van herkomst.

Ter staving legt u nog aantal documenten voor. Deze hebben louter betrekking op uw persoonsgegevens (en die van uw echtgenote) en doen geen afbreuk aan de hierboven opgesomde vaststellingen. Uw persoonsgegevens en identiteit worden immers niet in twijfel getrokken in deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker een beoordelingsfout aan en de schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3, 48/5, 48/5, § 3 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM, van de artikelen 2 en 3 van het Anti-Folterverdrag, van de artikelen 6 en 7 van het IVBPR, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en een beoordelingsfout.

Verzoeker wijst er vooreerst op dat de commissaris-generaal het relaas van verzoeker niet betwist en ook de eerdere vervolgingsdaden uitdrukkelijk erkent dit verzoeker heeft ondergaan. Hij citeert vervolgens zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de redenen waarom hij eerst Aksum is ontvlucht: “...” (notities PO, p. 10-11). Hij wijst erop dat het UN International Commission on Human Rights over deze gruweldaden rapporteerde, waaronder oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid en in een rapport van 14 september 2023 verschillende massamoorden identificeerde en grootschalige moorden in de Tigray regio, overweldigend gericht tegen burgers van Tigrayan etniciteit die de gevechtstijd hebben bereikt. Volgens dit rapport werd de toegang tot het gebied in september 2023 nog niet geheel hersteld. Nadat de Tigrayaanse strijdkrachten Mekelle en andere gebieden in Tigray hadden veroverd en

oprukten naar Addis Abeba, begon een tweede golf van massa-arrestaties en opsluiting van Tigrayanen in Addis Abeba in juli 2021. Hij benadrukt dat, toen hij zelf op zoek ging naar een intern vluchtalternatief in Addis Abeba om aan de gruweldaden te ontkomen, hij door de Ethiopische autoriteiten werd gearresteerd omwille van zijn Tigray-etniciteit en vastgehouden gedurende drie maanden. Hij verklaarde dat het ook vandaag nog heel hard is om hieraan te denken aangezien hij er mishandeld en gefolterd werd. Verzoeker citeert vervolgens uit zijn verklaringen “...” (notities PO, p. 8-9). Verzoeker citeert artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en herhaalt dat de ondergane daden van vervolging in de bestreden beslissing niet betwist worden maar zelfs expliciet erkend worden. Dit is dan ook volgens verzoeker een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel bestaat, tenzij er goede redenen bestaan om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De commissaris-generaal stelt dat dergelijke goede redenen aanwezig zijn, met name de vredesovereenkomst en het feit dat er een intern vluchtalternatief bestaat voor verzoeker in Addis Abeba. Verzoeker verzet zich evenwel tegen de conclusie in de bestreden beslissing dat *“uit de beschikbare informatie aldus [blijkt] dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayans in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie”*.

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op zijn vrees voor vervolging door de TPLF wegens rekruteringsweigering. Verzoeker citeert zijn verklaringen hierover bij de DVZ en het CGVS en betoogt dat de beschikbare landeninformatie ook aangeeft dat er inderdaad sprake is van gedwongen rekrutering en een praktijk waarbij ieder huishouden één zoon diende af te staan aan het TPLF “...” en de straf voor rekruteringsweigering kan gaan van boetes tot gevangenschap (Algemeen Ambtsbericht Ethiopië 2022, November 2022 (internetlink)). Verzoeker verklaarde ook dat de broer van zijn moeder gedwongen gerekruteerd werd en nog steeds niet naar huis is kunnen keren “...” (notities PO, p. 17). Verzoeker wijst erop dat hij, telkens als hem gevraagd werd naar zijn vrees bij terugkeer, duidelijk vertelde dat naar zijn vrees voor vervolging omwille van zijn Tigray etnie, hij ook een vrees voor vervolging door de TPLF heeft omwille van zijn rekruteringsweigering. In de bestreden beslissing wordt geenszins gemotiveerd waarom verzoekers vrees voor vervolging tot de TPLF omwille van zijn rekruteringsweigering ongegrond is en aan verzoeker werd ook geen enkele vraag gesteld met betrekking tot de gedwongen rekrutering. Verzoeker acht dit in strijd met de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de aanhoudende vrees voor vervolging op grond van zijn Tigray etniciteit. Hij wijst vooreerst op de zeer fragiele aard van het vredesakkoord dat werd gesloten op 2 november 2022 en op de mogelijkheid van een snelle heropleving van het conflict. Er zijn verschillende factoren die wijzen op de tekortkomingen van (de uitvoering) van het vredesakkoord en op een gunstige voedingsbodem die toekomstige wrede daden en vervolgingsdaden in de hand werkt. In het licht van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet zijn er bijgevolg verschillende redenen om aan te nemen dat de vervolgingen die verzoeker in het verleden heeft meegemaakt wel degelijk een duidelijke aanwijzing zijn dat zijn actuele vrees gegrond zijn en dat er geen goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Ten eerste wijst verzoeker op de gebreken in vredesakkoord en het aanhoudende geweld. Bepaalde actoren, zoals bepaalde regionale Amhara en Afar troepen en de Eritrese troepen, die verzoeker hebben vervolgd, hebben het akkoord niet ondertekend en dit vormt een groot obstakel voor blijvende vrede en creëert spanningen doorheen het land. In de Amhara regio's is sprake van een weigering van regionale troepen om de wapens neer te leggen met als gevolg een nieuwe uitbraak van geweld in de regio. De noodtoestand werd er uitgeroepen op 4 augustus voor zes maanden wat de bevoegdheden van de overheid om opstanden neer te drukken uitbreidde. Onderhandelingen over een bijkomend vredesakkoord tussen de federale regering en de Oromo Liberation Army (OLA) werden op 21 november beëindigd zonder akkoord. Ten tweede faalt volgens verzoeker het beleid van transitional justice, waardoor er een algemeen klimaat van straffeloosheid heerst ten aanzien van de mensenrechtenschendingen in Ethiopië volgens Human Rights Watch en de Human Rights Council, wat zorgt voor een klimaat van tolerantie ten aanzien van deze gewapende groeperingen. Verzoeker verwijst in dit onderdeel naar verschillende bronnen, waaronder Atrocities Watch Africa, *“Ethiopia Watch – Civil Society Monitor of the Cessation of Hostilities Agreement”*, juli 2023 (internet link); International Crisis Group, *Ethiopia's Ominous New War in Amhara* (Crisis Group Africa Briefing N°194, 16 November 2023 (internetlink)); HRW, *“Ethiopia: Atrocities Mar Ceasefire Anniversary – Abuses, Impunity Amid Warning International Attention”*, 2 november 2023 (internetlink); ETHIOPIA PEACE OBSERVATORY, EPO WEEKLY: 18-24 November 2023, 29 November 2023 (internetlink); UN Human Rights Council, *“The acute risk of further atrocity crimes in Ethiopia: an analysis. International Commission of Human Rights Experts on Ethiopia”*, 3 October 2023, doc. Nr. A/HRC/54/CRP.2, p. 3; HRW, *“Ethiopia: Ethnic Cleansing Persists under Tigray Truce Rights Abusers in Western Tigray Zone Face no Accountability for Torture, Forced Expulsions”*, 1 June 2023 (internetlink). Vervolgens gaat verzoeker in op de aanhoudende aanwezigheid van en mensenrechtenschendingen door Eritrese troepen in Tigray. De aanwezigheid van deze troepen in Tigray leidt tot onveiligheid voor burgers en een moeilijke toegang tot de regio voor humanitaire hulporganisaties en ook HRW stelt dat de capaciteit van de verschillende actoren om verdere gruweldaden te plegen een risicofactor vormt. Hun aanhoudende aanwezigheid en interactie tussen de verschillende actoren is onrustwekkend. Deze aanwezigheid wordt ook bevestigd door de UN International Commission of Human Rights Experts on Ethiopia in een rapport van 14 september 2023 dat ook stelt dat de

staat Ethiopië faalt in diens rol als actor van bescherming: “...” (UN Human Rights Council, *Report of the International Commission of Human Rights Experts on Ethiopia*, 14 september 2023, doc nr. A/HRC/54/55). Vervolgens gaat verzoeker in op de etnische aard van het conflict. Verzoeker betoogt dat het conflict niet louter politiek is maar dat ook jarenlang gebruik werd gemaakt van anti-Tigray propaganda en haatspraak. Een verwijzing naar het vredesakkoord is bijgevolg onvoldoende om het risico op onmenselijke en vernederende behandelingen uit te sluiten, gelet op de diepgewortelde haat en verdeling die reeds jarenlang gezaaid werd. Ook de Human Rights Council wijst hierop “...” (doc. Nr. A/HRC/54/CRP.2, p. 6) en ook verzoeker verwees uitdrukkelijk naar de haat tegenover de Tigrayans als reden waarom hij uit Addis vluchtte (notities PO, p. 21). Verzoeker citeert vervolgens uit de COI Focus van 23 juni 2023 en stelt dat het beeld dat via propaganda gecreëerd werd van Tigreërs extreem diep geworteld zit in de Ethiopische samenleving, waardoor het ondertekenen van een vredesakkoord onvoldoende is om blijvende vrede te verzekeren. De Ethiopische regering deed er tijdens het conflict alles aan om de Tigray etnie uit roeien en verbrandde zelfs Tigray-identiteitskaarten om ze te vervangen door Amhara identiteitskaarten, wat volgens verzoeker aantoont hoe verregaand deze etnische zuiveringscampagne was: “...” (Ethiopia Insight, *“Because of the war, many Tigrayans no longer identify with Ethiopia”*, 16 January 2023 (internetlink)). Verzoeker betoogt dat dergelijke diepgewortelde haat ook blijkt uit zijn verklaringen over zijn tijd in de Gerji gevangenis “...” (notities PO, p. 9) en dat uit zijn verklaringen ook blijkt dat de haat ook uitgaat van de bevolking “...” (notities PO, p. 8-9, 20). Het vredesakkoord bracht geen einde aan de etnische zuiveringscampagne die tot op heden uitgevoerd wordt, betoogt verzoeker. Het is een politiek document, dat niet per se het gedachtegoed van zijn medeburgers in het hele land reflecteert. Verzoeker citeert vervolgens opnieuw uit het rapport van de UN Human Rights Council (A/HRC/54/CRP.2, p. 7) dat stelt dat langdurige of voortdurende spanningen tussen groepen die worden gedefinieerd langs religieuze of etnische lijnen, kunnen leiden tot conflict-of gruweldaden.

Het gevolg van dit alles is volgens verzoeker aanhoudend geweld, de nood aan terughoudendheid en verder onderzoek. Verzoeker betoogt dat vandaag nog herhaaldelijk gewag wordt gemaakt van geweld en daden van vervolging door verschillende gewapende groeperingen maar ook door de lokale overheid. Hij citeert het HRW rapport van 2 november 2023 en het rapport van Atrocities Africa Watch en bronnen die melding maken van geweld in West-Tigray en aan de grens tussen Ethiopië en Eritrea, inclusief etnische zuivering en gedwongen verplaatsing, blijvende aanvallen van Amhara troepen op etnische Tigreërs en van een voortdurende etnische zuiveringscampagne. Verder wijst verzoeker erop dat met betrekking tot deportaties, de Human Rights Council spreekt over *“tekenen van een plan of beleid om een burgerbevolking aan te vallen”* (A/HRC/54/CRP.2, p. 8). Verzoeker stelt dat uit al de geciteerde rapporten blijkt dat het gevaarlijk is te stellen dat er thans vrede zou zijn in Ethiopië. De situatie in Ethiopië en in het bijzonder in Tigray is nog lang niet opgelost en vele burgers ondervinden nog steeds een hoge mate aan geweld, argumenteert verzoeker die citeert uit (A/HRC/54/55, p. 18). Daarnaast wijst verzoeker erop dat er een tekort is aan informatie en monitoring in bepaalde delen van het land, wat de situatie bijzonder verontrustend maakt: “...” (COI Focus, *Ethiopië. De Situatie van Tigreërs in Addis Abeba*, 2023; p 14, internetlink). Verzoekers besluit dit onderdeel door te stellen dat samengevat de veiligheidssituatie fragiel is en de gewelddaden tegen Tigreërs aanhoudend en dat er dus onvoldoende basis bestaat om aan te nemen dat de reeds ondergane vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op de afwezigheid van een intern vluchtalternatief in Addis Abeba. Hij meent dat de lezing door de commissaris-generaal van de COI Focus van juni 2023 dat verzoeker zich in Addis Abeba kan hervestigen eenzijdig is en onvoldoende rekening houdt met de algemene en persoonlijke omstandigheden van verzoeker die in aanmerking moet worden genomen volgens artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst naar de UNHCR *“Guidelines on International Protection No. 4: “Internal Flight of Relocation Alternative” within the context of Article 1 A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”* (HCR/GIP/03/04), 23 July 2023 internetlink), volgens dewelke twee belangrijke analyses moeten uitgevoerd worden met betrekking tot de relevantie en de redelijkheid van het intern vluchtalternatief.

Vooreerst wijst verzoeker erop dat hij in Addis Abeba werd vervolgd door de staat, wat een principieel vermoeden creëert van een gebrek aan intern vluchtalternatief. Deze daden van vervolging vonden plaats waar de commissaris-generaal een intern vluchtalternatief ziet, gebeurden door dezelfde regering die nu nog steeds aan de macht is en volgens verschillende bronnen een etnische zuivering in de Tigray regio toelaat ondanks het vredesakkoord. Dit zal al de mogelijkheid van een intern vluchtalternatief op de helling. Verder moet volgens verzoeker ook met volgende informatie rekening gehouden worden.

Met betrekking tot het feit dat er niet langer sprake zou zijn van massale arrestaties in de hoofdstad, kondigde het Ministerie van Justitie eind maart 2023 inderdaad aan dat de aanklachten tegen militairen en burgers van TPLF die werden beschuldigd van verschillende strafbare feiten, zijn beëindigd. Dit is gebaseerd op de vredesovereenkomst (COI Focus, 23 juni 2023, p. 8). Maar desondanks bevestigt de door de commissaris-generaal verstrekte informatie dat er nog steeds een aanzienlijk aantal Tigreërs vastzitten en dat CEDOCA niet heeft kunnen achterhalen hoeveel Tigreërs midden 2023 nog in detentie zitten. Volgens een bron zitten in april 2023 nog 17.000 militairen van Tigray-etnie die deel uitmaakten van het ENDF vast. Dit wordt ook bevestigd door de verklaringen van verzoeker die stelt dat zijn schoonbroer nog steeds in de gevangenis zit, *“gewoon omdat hij een Tigrayan is en hij werkte ook in de luchthaven. Zelfs voor hij*

gearresteerd werd, werd hij suspended van zijn werk" (notities PO, p. 13). Verzoeker wijst erop dat de commissaris-generaal stelt dat de algemene landeninformatie uitwijst dat er in Addis Abeba geen sprake meer is van massale willekeurige arrestaties op basis van de Tigray etniciteit maar hierbij niet vermeldt dat diezelfde bron stelt dat het plausibel is dat arrestaties van Tigreërs nog steeds plaatsvinden. Hij wijst erop dat recent op 10 december nog meer dan 100 burgers gevangen genomen werden in Addis Abeba naar aanleiding van een "*anti war*" protest op beschuldiging van het creëren van wanorde en chaos. Deze informatie zorgt er bijgevolg voor dat er geenszins kan gesproken worden van gegronde redenen om aan te nemen dat verzoeker niet opnieuw zal worden gearresteerd. De beschikbare informatie bevestigt dat het aannemelijk is dat arrestaties in Addis Abeba van Tigreërs nog steeds plaatsvinden het gebrek aan verdere informatie met betrekking tot hoeveel Tigreërs worden vastgehouden, gemarteld en vermoord, sluit een andere conclusie uit.

Ten tweede dient volgens verzoeker de nadruk gelegd te worden op het feit dat alle beschikbare informatie unaniem wijst op de effecten van de jarenlange anti-Tigray propaganda. Hij citeert ter ondersteuning van zijn stelling uit de COI Focus van 23 juni 2023, p. 8, 9-10) en benadrukt dat deze COI Focus werd gepubliceerd voor de uitroeping van de noodtoestand in de Amhara regio in augustus 2023 en de daarop gefaalde vredesonderhandeling.

Verzoeker meent dat de actualiteit van dit conflict een bijkomende terughoudendheid toevoegt en de redelijkheid van het intern vluchtalternatief op gespannen voet zet. Het gebrek aan redelijkheid wordt ook onderbouwd door de rapportering van de economische en administratieve problemen waar Tigreërs mee geconfronteerd worden in Addis Abeba (COI Focus, p. 11). Hij wijst erop dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud aanhaalde dat hij in Addis van zijn spaargeld moest leven, hij uit zijn huis werd gezet door discriminatie van zijn huisbaas en nadien bij zijn tante leefde. Zijn tante is nog steeds werkloos. Zij moest haar winkel sluiten tijdens de oorlog, kon het na het vredesakkoord heropenen maar diende de winkel nadien te sluiten door het wantrouwen van de burgers ten aanzien van Tigreërs en de continuïteit van visering en discriminatie. Gezien haar man nog steeds wordt vastgehouden door de Ethiopische autoriteiten omwille van zijn Tigray-etnie, heeft zij geen middelen om in haar levensonderhoud te voorzien. Verzoeker betoogt dat niets erop wijst dat zijn situatie beter zou zijn. Hij had een werkvergunning maar kon deze gedurende zijn tijd in Addis niet gebruiken omwille van de veiligheidssituatie. Deze vergunning is vervallen en de uiteengezette administratieve situatie getuigt niet van een aannemelijke mogelijkheid voor hem om dit administratief te regelen. Bovendien stelt verzoeker de een economische activiteit uitbouwen voor hem een groot risico is omdat hij vreest opnieuw gearresteerd te worden. Uit de objectieve informatie blijkt dat sommige Tigreërs bang zijn om zich in het openbaar als Tigreër te identificeren en verzoeker verklaarde dat dit iets is wat hij niet kan verbergen, mede omwille van zijn taal: "... " (notities PO, p. 9). Hij betoogt dat de angst en het trauma dermate diepgeworteld zijn dat ook dit de redelijkheid voor hem om een menswaardig leven uit te bouwen in Addis, waar hij reeds eerder gearresteerd en gemarteld werd, onmogelijk maakt. Hij citeert uit zijn verklaringen dat hij een slecht geheugen heeft over alle incidenten en dat het voor hem heel hard is om eraan terug te denken en dat de mishandeling "*overwhelming*" was (notities PO, p. 9).

Ook met betrekking tot andere bevrijde gevangenen wordt dit trauma en het ermee gepaard gaande gebrek aan vertrouwen in de overheid en medeburgers bevestigd in de beschikbare informatie (COI Focus, p. 9). Verzoeker herinnert eraan dat hij in Addis Abeba werd gearresteerd en drie maanden lang werd vastgehouden, er gemarteld werd en onmenselijke en vernederende behandeling onderging en ook noodzakelijke levensmiddelen werd onthouden (notities PO, p. 9-10), wat ervoor zorgt dat het voor hem redelijkerwijs niet mogelijk zal zijn om de hierboven beschreven obstakels te overbruggen. Verzoeker riskeert bijgevolg geen economische middelen te hebben om te overleven, hij heeft geen financieel ondersteunend netwerk in de hoofdstad en volgens de beschikbare informatie zal hij te maken krijgen met argwaan en discriminatie. Verzoeker benadrukt ten overvloede dat UNHCR in maart 2022 heeft gesteld dat er voor Tigreërs in Ethiopië geen intern vluchtalternatief bestaat en dat tot op vandaag dit standpunt niet werd herzien (UNHCR, *UNHCR Position on Returns to Ethiopia*, March 2022 (internetlink)).

Verzoeker vraagt in hoofddorde hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde het dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en het bewijs kosteloze juridische tweedelijnsbijstand toe aan het verzoekschrift.

3. Verweernota

De commissaris-generaal legt een nota van 23 januari 2024 neer waarin zij verzoekt om behandeling via een louter schriftelijke procedure, het enig middel bespreekt en besluit dat dit niet gegrond is.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoeker verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en tot de Tigray-etnie te behoren. Hij legt bij de indiening van zijn beschermingsverzoek onder meer een foto van zijn Ethiopische paspoort en een kopie van zijn Tigray identiteitskaart voor (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1 en 8). De identiteit en Ethiopische nationaliteit van verzoeker worden niet betwist door de commissaris-generaal. Evenmin wordt betwist dat verzoeker tot de Tigray-etnie behoort, in Aksum opgroeide en in februari 2021 naar Addis Abeba reisde waar hij verbleef tot zijn vertrek uit Ethiopië in februari 2022.

5.3. Het beschermingsverzoek is gebaseerd op verzoekers vrees voor vervolging door de TPLF omdat hij heeft geweigerd zich bij hen aan te sluiten om te vechten tijdens de oorlog en door de Ethiopische overheid omwille van zijn Tigray etnie in Addis Abeba.

Volgens zijn verklaringen groeide verzoeker op in Aksum in de Tigray-regio maar verhuisde hij omwille van de oorlog die was uitgebroken in deze regio in november 2020 eerst naar Mekelle en in februari 2021 naar Addis Abeba. Verzoeker verklaarde, wat zijn problemen met het TPLF betreft dat het TPLF (Tigray People Liberation Front) in de periode tussen 2008 en 2013, toen hij student was aan de universiteit naar de huizen kwamen en aan studenten zoals verzoeker vroegen of ze interesse hadden om zich aan te sluiten. Verzoeker sloot zich nooit aan maar ging wel naar vergaderingen van TPLF om *“benefits”* te krijgen (notities PO, p. 20).

Verzoeker verklaart voorts dat hij in Addis Abeba aanvankelijk een woning kon huren, maar dat dit werd stopgezet van zodra de huiseigenaar vernam dat verzoeker tot de Tigray-etnie behoorde en dat hij louter omwille van zijn etnie in juli 2021 werd gearresteerd bij het huis van zijn tante waar hij toen verbleef en vervolgens drie maanden in de gevangenis opgesloten werd tot zijn tante een bewaker kon omkopen en hij kon ontsnappen.

Verzoekers verklaringen over de discriminatie die hij meemaakte als Tigreër in Addis Abeba, zijn arrestatie en verblijf in de gevangenis gedurende drie maanden en de omkoping van de bewaker van de gevangenis waar hij vervolgens opgesloten zat, zijn consistent en overtuigend en komen ook overeen met de objectieve landeninformatie waaruit blijkt dat in de periode waarin verzoeker zijn arrestatie in Addis Abeba situeert, met name juli 2021, een tweede golf van massale arrestaties van Tigreërs door de Ethiopische autoriteiten plaatsvond.

Uit deze landeninformatie blijkt immers dat een eerste golf van arrestaties samenviel met de start van de vijandelijkheden in de Tigray regio. Duizenden Tigreërs, voornamelijk militair personeel worden opgepakt en ondergebracht in detentiecentra in het hele land op beschuldiging van verraad en worden soms maandenlang en zonder aanklacht vastgehouden. Midden 2023 en maanden na het ondertekenen van het staakt-het-vuren is er nog steeds geen duidelijkheid over ongeveer 17.000 Tigreërs die voor het conflict werkzaam waren bij de federale strijdkrachten en sinds november 2020 worden vastgehouden in onbekende omstandigheden. Een tweede golf van massale arrestaties kent zijn beslag nadat de Tigray Defense Forces eind juni de regionale hoofdstad Mekelle heroverden. Duizenden Tigreërs worden in die periode in het hele land willekeurig opgepakt door de Ethiopische autoriteiten en overgebracht naar geheime locaties terwijl ook tientallen winkels, bedrijven en bars van Tigreërs in Addis Abeba gesloten worden door de autoriteiten. Als de TDF verder doordringen in de regio Amhara in oktober 2021 neemt de repressie tegen Tigreërs toe en volgens HRW en Amnesty International vinden massaal willekeurige arrestaties plaats van van Tigreërs als onderdeel van een repressief beleid en optreden tegen deze etnische groep. Tigreërs worden een doelwit van de politie op grond van een mix van indicaties zoals hun achternaam, details op identiteitskaarten en rijbewijzen en de manier waarop zij Amhaars spreken. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 nemen de arrestaties en detentie van Tigreërs buiten de regio Tigray af, maar verschillende bronnen melden opnieuw een stijging in de tweede helft van 2022, zij het niet in dezelfde mate als tijdens de noodtoestand (COI Focus. Ethiopië. De situatie van Tigreërs in Addis Abeba, 23 juni 2023, p. 5-7).

Het ondertekenen van het vredesakkoord van 2 november 2022 kan volgens een journalist van Libération niet verhelen dat er voor veel Tigreërs iets gebroken is als gevolg van de arrestatie van tienduizenden Tigreërs en de haatspraak van de Ethiopische premier Abiy Ahmed ten aanzien van het TPLF dat al snel werd geprojecteerd op alle Tigreërs. Het TPLF wordt op 22 maart 2023 van een lijst van terroristische organisaties gehaald en eind maart 2023 kondigt het Ministerie van Justitie aan dat de aanklachten tegen militairen en burgers van het TPLF die zijn beschuldigd van verschillende strafbare feiten, beëindigd zijn. Een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs is in de loop van 2022 vrijgelaten maar een aantal van hen zit nog steeds vast en het is niet bekend hoeveel Tigreërs midden 2023 nog altijd vastzitten. Volgens een vertegenwoordiger van een internationale organisatie zijn alle Tigreërs die in Addis Abeba zijn gearresteerd in verband met de noodtoestand die van kracht was tussen november 2021 en februari 2022 vrijgelaten of overgedragen aan het rechtssysteem maar medewerkers van verschillende ambassades geven aan Zweedse onderzoekers aan dat nog steeds een aanzienlijk aantal Tigreërs vastzitten en volgens de directeur Hoorn van Afrika voor HRW zijn er in juni 2023 nog steeds geen gegevens voorhanden over het aantal vastgehouden of vermiste personen dat verband houdt met de oorlog. Ook een academicus en Ethiopië expert aan de Universiteit van Oslo stelt dat er geen informatie is over hoeveel duizenden Tigreërs in Addis Abeba of elders in het land onrechtmatig zijn vastgehouden, noch hoeveel er zijn vermoord of gemarteld.

Na het ondertekenen van het vredesakkoord zijn er geen indicaties van massale arrestaties van Tigreërs, maar in februari 2023 stelt het Migrationsverket van Zweden in een rapport over de situatie van Tigreërs buiten hun regio van herkomst dat het plausibel is dat arrestaties van Tigreërs nog steeds voorkomen, zij het dat zij niet zo grootschalig zijn als voorheen. Bronnen geraadpleegd door het Noorse Landinfo in een rapport van maart 2023 gewijd aan de situatie van Tigreërs in Addis Abeba geven aan dat de represailles tegen Tigreërs aanzienlijk zijn afgenomen na het opheffen van de noodtoestand in februari 2022 en het vredesakkoord van 2 november 2022. Ook volgens de Franse journalist van Libération en een Gentse hoogleraar met bijzondere expertise aangaande Tigray en Ethiopië zijn er geen massale arrestaties meer verricht in Ethiopië sinds het vredesakkoord en zijn er veel Tigreërs sindsdien bevrijd uit illegale kampen maar blijven duizenden soldaten van Tigray afkomst sinds 2020 opgesloten in kampen op basis van hun etniciteit.

De Gentse hoogleraar benadrukt de gevolgen van een propagandacampagne die reeds voor de start van de vijandelijkheden is begonnen voor Tigreërs in de hoofdstad. Volgens hem is iedereen met een Tigray-naam verdacht en doelwit van misbruik voor de Ethiopische regering en de publieke opinie in Addis Abeba. Dit wordt ook bevestigd door een Ethiopische journalist. Volgens een Noorse expert en een expert binnen het instituut voor Commonwealth-studies aan de universiteit van Londen, spreken Tigreërs geen Tigrinya in Addis Abeba om geen negatieve aandacht te trekken en voelen veel Tigreërs zich onveilig in Addis Abeba en gedragen ze zich behoedzaam omdat ze eerder een doelwit zijn geweest van geweld. Volgens een Ethiopische journaliste is er sprake van een nieuw narratief waarbij wordt gesteld dat Tigreërs zich aan de zijde van de federale autoriteiten scharen tegen de Amhara. Tigreërs in Addis Abeba ondervinden volgens de Gentse hoogleraar nog heel wat economische gevolgen van de maatregelen waaraan zij de voorbije twee jaar zijn onderworpen worden, waaronder de gedwongen sluiting van hun winkels en bedrijven, geen toegang tot hun bankrekeningen, uithuiszettingen enz. Bij het vernieuwen van administratieve documenten, zoals bedrijfslicenties of paspoorten moeten Tigreërs een aanzienlijke “*facilitation fee*” betalen onder tafel om hun dossier behandeld te zien wat impliceert dat de armste helft onder de Tigreërs in Addis Abeba geen administratieve problemen opgelost krijgt. Een hoogleraar aan de universiteit van Tilburg stelt dat veel mensen met een Tigray achtergrond hun werk bij de overheid of in de privé-sector niet hebben teruggekregen en dat hoewel Tigreërs in theorie dezelfde vrijheden genieten als andere Ethiopische burgers in de hoofdstad, dit in de praktijk niet gebeurt. Hoewel bronnen niet op de hoogte zijn van nieuwe discriminerende maatregelen tegen Tigreërs na het vredesakkoord blijven de eerder ingestelde discriminerende beperkingen impact hebben op de situatie van Tigreërs in Addis Abeba.

5.4. Zoals terecht aangestipt in het verzoekschrift, wordt in de bestreden beslissing niet betwist dat verzoeker omwille van zijn Tigray-etnie werd gearresteerd en drie maanden vastgehouden en wordt dit ook als een vervolgingsfeit in zijn land van herkomst erkend. Na lezing van verzoekers doorleefde verklaringen hierover, ziet de Raad geen redenen om aan de geloofwaardigheid hiervan te twijfelen. Er bestaat dus geen betwisting over dat verzoeker in het verleden in Addis Abeba door de Ethiopische autoriteiten omwille van zijn Tigray-etnie werd gearresteerd en vastgehouden.

Dergelijke arrestatie en detentie, die kaderde in een golf van massale en willekeurige arrestaties door de Ethiopische autoriteiten in het gehele Ethiopisch grondgebied buiten Tigray en in het geval van verzoeker gebeurde toen hij bij zijn tante in Addis Abeba was (notities PO, p. 8) omwille van zijn behoren tot de Tigray-etnie, kan, gelet op de context, duur en omstandigheden waarin zij plaatsvonden worden beschouwd als een daad van vervolging conform artikel 48/3 § 1 van de Vreemdelingenwet.

Hieruit volgt dat verzoeker in het verleden reeds is vervolgd door de Ethiopische autoriteiten omwille van zijn ras en dus onder het toepassingsgebied valt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of ernstige schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen”.

In de bestreden beslissing wordt niet uitdrukkelijk verwezen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet noch wordt uitdrukkelijk onderzocht of besloten dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat de reeds ondergane vervolging zich niet opnieuw zal voordoen. Wel wordt gesteld dat de vervolgingsfeiten te situeren vallen in de specifieke context en specifieke tijdsspanne van het conflict in Tigray waar algemene arrestaties gebeurden in het teken van de oorlog in Tigray, maar dat de algemene landeninformatie uitwijst dat er in Addis Abeba geen sprake meer is van massale willekeurige arrestaties op basis van de Tigray etniciteit. Verzoekers aan zijn arrestatie gelinkte vrees wordt niet actueel geacht omdat uit de objectieve informatie blijkt dat hij zich kan vestigen in Addis Abeba waar hij een jaar heeft verbleven bij familieleden en huwde met zijn echtgenote. De commissaris-generaal meent dat het redelijk is dat verzoeker zich zonder probleem naar de Ethiopische hoofdstad kan begeven en er zich te vestigen in de huidige gekende omstandigheden en dat hij daartoe in staat is.

In haar verweernota beperkt de commissaris-generaal zich tot een herhaling van de motieven in de bestreden beslissing zoals hierboven samengevat, en de stelling dat verzoeker bijgevolg geenszins aannemelijk maakt dat zijn vrees voor vervolging door de Ethiopische autoriteiten nog actueel is gelet op de gewijzigde politieke situatie van zijn land van herkomst. Zij acht de door verzoeker geciteerde landeninformatie met betrekking tot de situatie in de Tigray regio niet relevant aangezien hij deze regio ontvluchtte en voor zijn vertrek in Addis Abeba verbleef, wijst erop dat hij nog een tante en nicht heeft in Addis Abeba en stelt dat verzoeker geen concrete toelichting geeft waarom hij als gezonde man die gestudeerd heeft en over een familiaal netwerk beschikt er heden niet meer in zou slagen een leven uit te bouwen in Addis Abeba.

Uit de lezing van het geheel van de motieven van de bestreden beslissing kan niet anders dan besloten worden dat de commissaris-generaal van oordeel is dat voor verzoeker interne bescherming beschikbaar is in Addis Abeba en dit ten aanzien van de regio Tigray die hij in hij begin 2020 verliet omwille van de oorlog aldaar, maar waar hij tot dan toe steeds verbleven had. De bestreden beslissing verwijst immers uitdrukkelijk naar het gegeven dat hij er een jaar verbleef *“na uw vlucht uit de Tigray regio omwille van de op dat moment gaande oorlog in deze regio”*. Ook in haar verweernota licht de commissaris-generaal toe dat met betrekking tot verzoeker de situatie van Tigray in Addis Abeba werd geanalyseerd en dat in de bestreden beslissing erop gewezen wordt dat gelet op verzoekers profiel, niet kan worden ingezien waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar de hoofdstad. Verder wordt de informatie die door verzoeker wordt bijgebracht met betrekking tot de situatie in de Tigray-regio niet relevant geacht voor de beoordeling van Addis Abeba als intern vluchtalternatief *“daar verzoeker de Tigray-regio ontvlucht is en voor zijn vertrek uit Ethiopië in Addis Abeba verbleef”*.

Artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst: a) geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of b) toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van § 2; en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst overeenkomstig het eerste lid, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker”*.

Deze bepaling vormt de omzetting van artikel 8 (binnenlandse bescherming) van de Richtlijn 2011/95/EU dat luidt als volgt: *“1. Als onderdeel van de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming kunnen de lidstaten vaststellen dat een verzoeker geen behoefte heeft aan internationale bescherming, indien hij in een deel van het land van herkomst: a) geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt; of b) toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 7, en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. 2. Bij de beoordeling of een verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst overeenkomstig lid 1, houden de lidstaten bij hun beslissing over het verzoek rekening met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in overeenstemming met artikel 4. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat zij beschikken over nauwkeurige en actuele informatie uit relevante bronnen, zoals de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen en het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken”*.

Uit de vaststelling dat de commissaris-generaal toepassing heeft gemaakt in de bestreden beslissing van interne bescherming volgt ook dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing van oordeel is dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade kan worden aangenomen ten aanzien van Tigray, de regio van herkomst van verzoeker. Het adjectief *“binnenlands”* in artikel 8 van de Kwalificatierichtlijn impliceert dat dit begrip enkel mag worden toegepast nadat is vastgesteld dat de verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in zijn regio van herkomst in zijn land van nationaliteit. Anders zou het immers niet nodig zijn om na te gaan of verzoeker beschikt over een binnenlandsbeschermingsalternatief elders in het land. De regio van herkomst

moet daarbij begrepen worden als de regio waarvan de verzoeker afkomstig is, woonde of gevestigd was met een zekere permanentie voor zijn vertrek uit het land (zie EUAA, “*Qualification for International Protection. Judicial Analysis*”, January 2023, p. 141-142). Daarbij dient te worden opgemerkt dat waar de bestreden beslissing geen enkele motivering bevat inzake de door verzoeker opgeworpen vrees voor vervolging omwille van het feit dat hij zich niet aansloot bij het TPLF, in de verweernota wordt gesteld dat verzoeker geen persoonlijke gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade om die reden kan aantonen gelet op zijn verklaringen daarover. Daargelaten dat deze beoordeling pas in de verweernota wordt gemaakt, kan de Raad slechts vaststellen dat in deze nota verder niet wordt ingegaan op verzoekers nood aan internationale bescherming in het licht van de huidige (veiligheidssituatie) in de Tigray-regio rekening houdend met zijn individuele omstandigheden en dat, in zoverre de commissaris-generaal nu van mening zou zijn dat het binnenlands beschermingsalternatief niet langer relevant zou zijn, bij gebrek aan voldoende actuele en nauwkeurige objectieve informatie in het rechtsplegingsdossier over de huidige situatie in deze regio dit evenmin geëvalueerd kan worden door de Raad.

5.5. Hierboven werd reeds vastgesteld dat niet wordt betwist dat verzoeker omwille van zijn Tigray-etnie werd gearresteerd in Addis Abeba en drie maanden werd vastgehouden door de Ethiopische autoriteiten, waarna hij via omkoping kon vrijkomen. Een bepaald deel van het land van herkomst kan maar gelden als een intern beschermingsalternatief, indien de verzoeker er geen gegronde vrees voor vervolging heeft of reëel risico op ernstige schade lijdt of er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5 § 2 van de Vreemdelingenwet en wordt vastgesteld dat hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Waar in de bestreden beslissing Addis Abeba als een binnenlands beschermingsalternatief wordt beschouwd voor verzoeker omdat zijn vrees om opnieuw gearresteerd te worden niet meer actueel is aangezien er geen massale willekeurige arrestaties van personen die tot de Tigray-etnie behoren meer plaatsvinden, dient, samen met verzoeker te worden vastgesteld dat het loutere feit dat na het opheffen van de noodtoestand actueel geen massale willekeurige arrestaties meer plaatsvinden niet betekent dat er geen arrestaties meer zouden plaatsvinden in Addis Abeba van personen die tot deze bevolkingsgroep behoren. In dit verband dient te worden vastgesteld dat dezelfde bron die stelt dat arrestaties van Tigreërs buiten hun regio van herkomst niet grootschalig zijn als voorheen, ook stelt dat het “*plausibel is dat arrestaties van Tigreërs nog steeds voorkomen*” (Migrationsverket, 28/03/2023 geciteerd in COI Focus, p. 9). Evenmin blijkt uit de landeninformatie dat alle personen die in het kader van één van de drie in de beschikbare landeninformatie beschreven golven van massale arrestaties van personen van Tigray etnie sinds het begin van de oorlog in Tigray zijn gearresteerd, ondertussen zouden zijn vrijgelaten. Een aantal van hen zit nog steeds vast en midden 2023 had Cedoca niet kunnen achterhalen hoeveel Tigreërs nog in detentie zitten. Verzoeker verklaarde in dit verband dat zijn schoonbroer nog steeds in de gevangenis omdat hij een Tigreër is en ook dat hij op de luchthaven werkte en voor zijn arrestatie reeds geschorst was op zijn werk (notities PO, p. 13).

Zoals reeds aangehaald is niet betwist dat verzoeker drie maanden werd vastgehouden en hij slechts via omkoping van een bewaker uit de gevangenis kon ontsnappen. Hij onttrok zich dus aan de door de Ethiopische autoriteiten opgelegde detentie door middel van corruptie. De beschikbare landeninformatie geeft geen uitsluitsel over de profielen van Tigreërs in Addis Abeba die na de laatste golf van massale arrestaties nog steeds een risico lopen om gearresteerd te worden en laat dus in de huidige stand van zaken niet toe om het risico dat verzoeker, die kort voor zijn vertrek uit Eritrea door omkoping kon ontsnappen uit de gevangenis waar hij omwille van zijn etnie was opgesloten, in geval van terugkeer opnieuw wordt geviséerd en vervolgd door de Ethiopische overheid omwille van zijn etnie, naar behoren te evalueren.

Uit het voorgaande blijkt dat de beschikbare landeninformatie met betrekking tot de situatie van Tigreërs in Addis Abeba niet volstaat om te beoordelen of er *in casu* al dan niet goede redenen in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet voorhanden zijn om aan te nemen dat de door verzoeker ondergane vervolging zich niet opnieuw zal voordoen. Hoewel niet langer grootschalig, blijken immers wel nog arrestaties van Tigreërs plaats te vinden maar is onduidelijk welke profielen daarbij geviséerd worden. Dat hij een jaar in Addis Abeba woonde bij familieleden, er een netwerk heeft er huwde doet hieraan geen afbreuk en heeft enkel betrekking op de redelijkheid van het binnenlands beschermingsalternatief in verzoekers individuele omstandigheden. De beschikbare landeninformatie laat de Raad niet toe het risico voor verzoeker om opnieuw aan vervolgingsdaden te worden onderworpen in geval van terugkeer naar Addis Abeba gelet op zijn individuele omstandigheden voldoende in te schatten en bijgevolg te beoordelen of verzoeker er actueel al dan niet een gegronde vrees voor vervolging heeft. Bijkomend merkt de Raad ook op dat de bestreden beslissing geen motivering bevat inzake de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 november 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET